

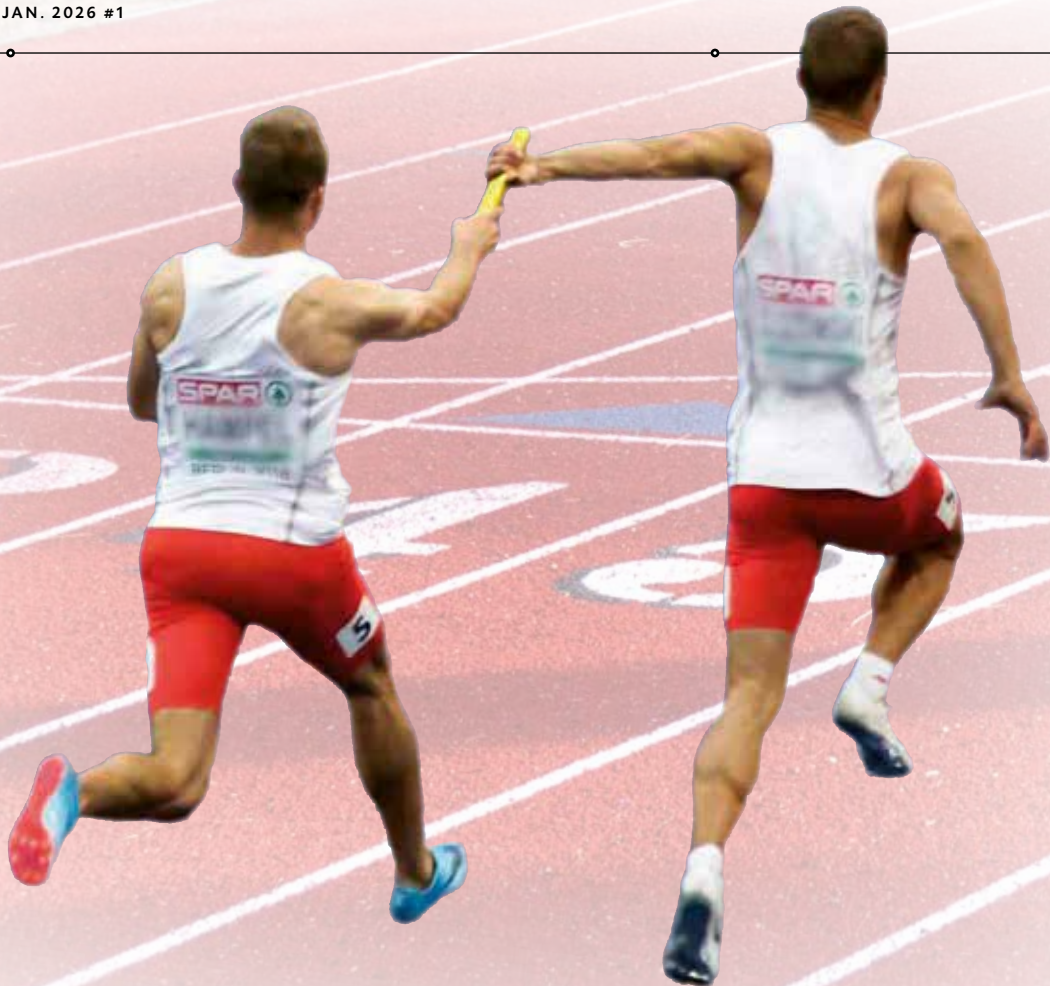

Uitleg van een bijbelgedeelte

**Laat de vrede
van Christus
heersen in
uw hart, want
daartoe bent
u geroepen als
de leden van
één lichaam.**

(KOLOSSENZEN 3:15)

Samen rennen we de race!

De kerk van onze Here, Jezus Christus, doet mee aan een race. We kennen het beeld van de race uit verschillende gedeelten in het Nieuwe Testament, waaronder 1 Korintiërs 9:24, 2 Timoteüs 4:7 en Hebreëen 12:1-2. Maar in zijn brief aan de Kolossenzen gebruikt Paulus dit beeld op een heel bijzondere – en enigszins verborgen – manier. Het helpt ons te begrijpen hoe we de race sámen kunnen lopen.

Koning of scheidsrechter?

“Laat de vrede van Christus heersen in uw hart.” ‘Heersen’ – als we dit woord horen, denken we meteen aan een koning of een soort heerser, iemand die regeert. Maar daarvoor had Paulus een

ander Grieks woord kunnen gebruiken; het woord dat hij hier gebruikt, komt uit de sportwereld, en meer specifiek uit de atletiek. Het verwijst naar het werk van een scheidsrechter. Het verwijst naar de persoon die de race of de wedstrijd leidt; die controleert of iedereen zich aan de regels houdt, wie er mogelijk buiten de lijntjes treedt, wie te vroeg van start is gegaan, wie gediskwalificeerd moet worden; en die bepaalt wie uiteindelijk de prijs wint.

Hetzelfde woord wordt op andere plaatsen als zelfstandig naamwoord gebruikt. Denk aan 1 Korintiërs 9:24: “U weet toch dat van de atleten die in het stadion een wedloop houden er maar één de prijs kan winnen? Ren als de atleet die wint.” ‘Prijs’ – het is hetzelfde woord als in Kolossenzen 3:15,

maar dan als zelfstandig naamwoord. Het werkwoord verwijst dus naar de persoon die bepaalt wie de prijs krijgt; het zelfstandig naamwoord verwijst naar de prijs zelf. Dat laatste zien we ook in Filippenzen 3:14: "Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij door Christus Jezus roept." En het werkwoord vinden we in negatieve vorm in Kolossenzen 2:18: "Laat u niet veroordelen". We zouden het ook kunnen vertalen als: "Laat u niet *diskwalificeren* door mensen die opgaan in zelfvernedering en engelenverering, zich verdiepen in visioenen of verblind door hun eigen bedenkels menen heel wat te zijn." Paulus heeft het hier over mensen die beweren dat al deze dingen – zelfvernedering, engelenverering, zich verdiepen in visioenen, zich laten voorstaan op eigen bedenkels –

gespeeld, wie de race heeft voltooid, en wie uiteindelijk de prijs krijgt.

Vrede als scheidsrechter

En nu zegt Paulus: laat de vrede van Christus de scheidsrechter zijn in jullie harten! De vrede van Christus – er is een prachtige passage in Paulus' brief aan de Efeziërs die ons precies uitlegt wat er bedoeld wordt met de vrede van Christus, Efeziërs 2:13-17. In deze passage laat Paulus zien dat vrede niet zomaar iets is, maar *lemand*! Efeziërs 2:14: Hij (Christus) is onze vrede – Hij heeft de vijandschap die op een verticaal niveau tussen ons en God bestond, vernietigd, evenals de vijandschap die op een horizontaal niveau tussen ons en andere mensen

Christus komt tot ons door het Woord van Christus. Ja, het is waar, vrede zou in onze harten moeten heersen, maar die komt tot ons door het goede nieuws (het evangelie) van het Woord. We ontvangen het wanneer het gepredikt wordt, we ontvangen het wanneer de Bijbel gelezen wordt, wanneer de Bijbel bestudeerd wordt. Het is dat Woord dat ons hart in vuur en vlam zet om te zingen tot eer van de Heer (Kol. 3:16).

Estafette

Maar er is nog meer te zeggen, want vers 15 gaat nog verder: "Laat de vrede van Christus heersen in uw hart, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam." Vrede begint in het hart van elke gelovige, maar van daaruit werkt ze zich door naar het lichaam, naar de gemeente. We zien hetzelfde terug in vers 16: "Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen ..." Ja, maar direct daarna: "... onderricht en vermaan *elkaar* in alle wijsheid, zing voor God met heel uw hart psalmen, hymnen en liederen die de Geest u vol genade ingeeft." De vrede van Christus, die door het Woord wordt bewerkt, begint dus in ons hart – maar van daaruit werkt ze door naar elkaar, naar het hele lichaam. De vrede is dus scheidsrechter binnen het lichaam. Dat maakt duidelijk dat de race van het geloof een race van de kerk is – een estafette dus. En estafettes doe je samen, als team – een spannende race.

Spannend, omdat er van alles mis kan gaan wanneer dat stokje van de ene atleet aan de andere wordt doorgegeven. Hoe vaak hebben we dat stokje niet op de grond zien vallen – in de hitte van de strijd en onder de druk van de competitie? Hoe vaak zijn estafette-

Het werkwoord verwijst dus naar de persoon die bepaalt wie de prijs krijgt; **het zelfstandig naamwoord verwijst naar de prijs zelf**

de werkelijke regels zijn waarmee het spel van het geloof gespeeld zou moeten worden. En zij diskwalificeren anderen die volgens Bijbelse regels deel willen nemen, en niet bereid zijn deel te nemen volgens deze door mensen bedachte regels. Laat niemand u diskwalificeren.

Dus, het 'heersen' uit onze tekst (vers 15) gaat niet over een koning of een heerser, maar over een scheidsrechter – een scheidsrechter die beslist wie volgens de regels heeft gespeeld, wie vals heeft

bestond. Hij heeft ervoor betaald met zijn bloed (Ef. 2:13), Hij heeft ervoor betaald in zijn vlees (Ef. 2:15), Hij heeft ervoor betaald aan het kruis (Ef. 2:16).

Het is deze vrede die de scheidsrechter zou moeten zijn in ieders hart, die de regels in ieders hart zou moeten bepalen, en die ons ervan verzekert dat de prijs zonder twijfel de onze is. En hoe verkrijgen we deze vrede? Welnu, in het volgende vers maakt Paulus het concreter: "Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen." De vrede van

wedstrijden niet gewonnen of verloren bij het doorgeven van het stokje? In de kerk is het niet anders. Als de vrede van Christus in mijn hart heerst én in jouw hart, dan verbindt zij ons. Allen in wier hart de vrede van Christus heerst, zijn samengebonden in één lichaam. Dan rennen we samen de race! Maar dit is precies waar het spannend wordt in de kerk – hier, waar ik met jou moet omgaan, en jij met mij; hier, waar ik het stokje aan jou moet doorgeven, en jij het aan de volgende persoon moet doorgeven. Het is in onze interactie met elkaar (bij het doorgeven!) dat het stokje vaak op de grond valt.

En daarom is het zo belangrijk dat de vrede van Christus de scheidsrechter is in ons hart. De vrede van Christus, die heerst (of zou moeten heersen) in ieder van onze harten, zij bepaalt de regels van het spel; de vrede van Christus is de scheidsrechter die zorgt voor het ordelijke verloop van het spel; die ervoor zorgt dat het stokje succesvol van mij naar jou, en van jou naar de volgende persoon kan worden doorgegeven. Zodat de scheidsrechter – als ik op een bepaalde manier met jou omga, of als jij op een bepaalde manier tegen mij spreekt – kan zeggen: “Ja, dat was netjes volgens de regels”, of: “Nee, nu overschrijd je de grens”, of: “Nee, nu ben je voor de ander uitgelopen”. Er moet een scheidsrechter zijn!

En dit is ook de context waarin ons tekstvers staat. Kijk bijvoorbeeld naar vers 8: “Maar nu moet u alles wat slecht is opgeven: woede en drift, laster en vuile taal.” Paulus beschrijft hier de manier waarop we zo vaak met elkaar omgaan. Maar wanneer we de vrede van Christus tussen ons plaatsen dan zal die scheidsrechter het ons duidelijk maken: nee, deze woede en drift passen niet; pas op, met deze vloeken en dit

schelden overtreedt u de regels. Want we herinneren onszelf eraan wat deze vrede Hem heeft gekost: het kostte Hem Zijn bloed, het kostte Hem Zijn lichaam om gelovigen samen te binden. De vrede van Christus bepaalt het! En het is diezelfde vrede van Christus die ons helpt om ons te “kleden in innig medeleven, in goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld” (vs.12). Het is diezelfde vrede van Christus die ons helpt elkaar te verdragen en te vergeven, zoals Christus ons vergeven heeft (Kol.

De vrede van Christus is de scheidsrechter die zorgt dat **het stokje succesvol kan worden doorgegeven**

3:13). Het is diezelfde vrede van Christus die ons helpt om in liefde met elkaar om te gaan (Kol. 3:14). En zo wordt het stokje doorgegeven, zo functioneert de gemeente als team, zo kunnen we ervoor zorgen dat de estafette door de generaties heen door kan gaan. ■